

בית נאמן

מוצאי שבת אחרי-קדושים, ט' באיר תשפ"ג

שיעורו השבועי של מרן ראש הישיבה
רבנו מאיר מאזוז שליט"א

בית הכנסת "אהבת התורה - איש מצליח"
רחוב הרב עזריאל ב"ב

בשעה 22:00

נושאי השיעור:

- א. ניקוד שוא. ועוד (א-ג). ב. הילולת התנא רבי מאיר בעל הנס זיע"א (ד-ה ואות ז). ג. התנא רבי שמעון בר יוחאי זיע"א (אות ה). ד. התנא רבי יהודה בר אלעאי זיע"א (אות ו). ה. מנהגי אכלות בימי הספירה (אות ח). ו. תספורת בימי העומר ובחול המועד (ט-יג ואות יח). ז. נישואין מל"ג לעומר (אות י"ד). ח. ספר בספירת העומר ימים ולא ספר שבועות (אות טו). ט. השיב לחברו: כך וכך ימים לעומר, אם יכול לספור בברכה (אות טז). י. נוסח "הרחמן" שאומרים אחר ספירת העומר (אות יז). יא. שמיעת שירים מיום ל"ג לעומר (אות יט). יב. אכילת עוגיות מצה עשירה - "פפושדו" בפסח (כ-כא).

ניתן לשמוע
בשידור ישיר את
שיעורו של מרן שליט"א
בערוץ קול ברמה.
או בליקו בית נאמן:
079-9270505

ניקוד שוא

א. [יישר כח (לר' כפיר פרטוש הי"ו) על השיר "בצל חורש מצל"]. המחבר זה רבי ישראל נג'ארה (בספר כאן כתוב "מלים...", "מנגינה...", "ביצוע, יחזקאל ציון". לא כתובים ככה, זה שיר של רבי ישראל נג'ארה, כולל מנגינה. ובכל דור דור מחדשים מנגינות חדשות). צריך ללמוד את משקל השיר של הספרדים. עד ימי רבי ישראל נג'ארה היה לספרדים יתד ותנועה. מה זה יתד? כשיש שם שוא, כי בשוא אסור לנגן, צריך למהר בו. כותב רבי מנחם די לונזאנו (בספר שתי ידות בסוף אצבע ג) שהשוא הוא כמו שני כדורים זקופים, אפשר להניח כדור על גבי כדור? לא. ככה לא עומדים בשוא, ולכן צריך למהר בו. אם זה שוא נע הוא נמשך לאחוריו, ואם זה שוא נח הוא נמשך לפניו¹. קל מאד לזכור את זה. אבל אחר כך ראו שקשה לעשות שיר על פי יתדות ותנועות, אז אמרו גם שוא נע נעשה אותו תנועה, נאריך בו, מה יכול להיות. אמנם אסור להאריך על פי הדקדוק, אבל וכי כולנו מדקדקים? (ויש פילוסופים אומרים שהדקדוק זה השכלה... כסילים ובערים. מה נעשה להם?!)².

"משם רועה אבן ישראל"

ב. השבוע בעוונות הבת שלי צריכה טיפול רפואי, והנכד שלי צריך טיפול רפואי, והאחות שלי צריכה טיפול רפואי. סימן לדבר "משם רועה אבן ישראל" (בראשית מ"ט, כ"ד), אבן - אחות, בת, נכד. האחות זו אשתו של הרב ברדא. היא צריכה מחר לעבור ניתוח, תתפללו עליה - "אביבה בת

כמסאנה³. אחר כך הבת שלי "שולמית בת אסתר". אמא של כמה ילדים שיהיו בריאים. היה לה חתונה לפני חודש בערך, ופתאום יש לה 'טרשת נפוצה'⁴. והנכד 'בנימין בן כוכבה'⁵. מחר בבוקר צריכים לעשות לו ניתוח. [ות"ל שלבסוף לא היה צריך ניתוח, אך זקוק למנוחה רבה]. תתפללו על האחות ועל הבת ועל הנכד, שה' יתן להם רפואה שלמה.

הלואי לא ראיתם אותי...

ג. אני לא אוהב רעש, לא אוהב רעש. מתי שיבואו גדולי עולם ואני יושב מאחור, ואחר כך באים רבנים ונותנים לי פתק "לכבוד ידידנו היקר, בוא בשורה ראשונה", אני אומר, הלואי לא ראיתם אותי... אם הייתי רואה ולא נראה היה טוב... אבל משכו אותי לבוא, ואחר כך אומרים "תבוא במקום הראשון". מה שכתוב בכניסה לבית הכנסת "מרן הגאון", זה על אפי ועל חמתי. אני לא רוצה את זה. חושבים שאם לא יכתבו לי "הרב הגאון" זו פגיעה... ממה נפשך, אם אני גאון - אל תכתבו. ואם אני לא גאון, תכתבו שקר?! אל תכתבו. השטויות האלה אין בהם ממש, אין בהם שום תועלת. רק לעשות רעש. "ואשמע אחרי קול רעש גדול" (יחזקאל ג', י"ב). אחרי - אחרי מותי - יכתבו מה שירצו. בחיי אני לא רוצה רעש ולא רוצה כלום. אני רוצה לחיות כאדם פשוט.

הילולת רבי מאיר בעל הנס זיע"א

ד. והנה השבוע הזה יש הילולא של רבי מאיר בעל הנס, אנשים לא יודעים מי זה רבי מאיר בעל הנס ולמה קבעו התאריך הזה. זה התחיל בשנת תרכ"ז - "למען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חיך" (דברים ט"ז, ג). תזכר - תרכ"ז. בטבריא אז ראו שאנשים באים להילולא של רבי

3. היה איזה כנס גדול, ובאה לשם אשה אחת וחבקה אותה, ונפלו שתי. והיא הרגליים שלה חלשות מאד (בגיל קטן מאד נפלה פעמיים על הרגליים בתנוס, ועשו לה שם ניתוח ועוד ניתוח וברוך ה' הכל בסדר). השניה בריאה ובסדר, והיא צריכה טיפול. לקחו אותה לבית חולים, עד שמצאו רופא אחד בהדסה עין כרם, עשו לה ניתוח וב"ה יצא בהצלחה. אבל פתאום התברר שיש לה גם בעיה בגב, יש שם 'בקע', 'בקע לגולגולת' (שמות ל"ח, כ"ד). אז היא צריכה לעבור ניתוח פעם שניה.

4. לא יודעים מאיפה באה הטרשת הזאת. טרשת זוהי. יש בגמרא (בבבא מציעא דף ס"ה ע"א) "טרשא דרב חמא", והיא קבלה טרשת נפוצה. רופא אחד אמר אני יכול לטפל ויכול לטפל, אבל הצד השוה שבהם, שצריכים לא לאכול שום דבר. לא בשר ולא פירות ולא ביצים. כלום. שתהיה רזה כמו לולב. ה' יעזור. 'שולמית בת אסתר'.

5. הלך ללמוד במושב ברכיה, והנה אחד שם מהמושב "חכם להרע" אמר לו: בוא, תיקח טרקטורון, זה בשביל ילדים. לקח טרקטורון, אבל בכל הטרקטורונים יש בלם - ברקס, אבל לא היה לו בלם, והוא הלך ונפל. כשנפל קיבל מכה בטחול, וביום שבת כולה ישב בתענית. (זו תענית של שובבים...!?) מה נעשה לו!?!)

דברי התורה בעלון יהיו לרפואת מרת שולמית ברכה טובה תחילת ברת הרבנית אסתר (חיה) לויזה ע"ה.

לע"נ אבי הישיבה הר"צ רבי בנימין הכהן בן מברכה זצ"ל.

הדלקת נרות	מוצ"ש	ר"ת
18:47	20:02	20:41
19:04	20:04	20:38
18:54	20:05	20:38
19:03	20:02	20:36

מתפאר ואומר: "אני חולק על הנודע ביהודה!"¹⁵ אבל כך דעתו, ובקשו ממנו שיחזור בו. ובש"ת נודע ביהודה תנינא יש לו שלש תשובות על זה (חא"ח ס' צ"ט-ק"א), ואמר שם (ס' ט"ז): אפילו תהפכו עלי את העולם - יש לי סיבה לדבר הזה שאני לא רוצה לחזור בי. "ואם יפציר לא יועיל", גם אם תפצירו בי, אני לא אגיד לכם את הסיבה. ומעניין למה הנודע ביהודה לא רוצה להגיד את הסיבה. **בא החתם סופר** (חא"ח ס' קנד) **וגילה שהנודע ביהודה סובר שיש כאן מכשול דאורייתא, מכיוון שאנשים בימיו היו מתגלחים בתער**¹⁶. לכן אמר ככה: יש כאן בפראג הרבה אנשים שמתגלחים בתער, ומה אעשה להם שלא יתגלחו בתער? הרי לא ישמעו לי. **לכן התיר להם להתגלח גם בחול המועד, כדי שלא יגדל השיער בשיעור כדי "לכוף ראשן לעיקרן" ואז יהיה מותר מצד תער**. כי לפי דעת הרב השואל (ש"ת נוב" תנינא חיד"ד ס' פ) אם אין שיעור בשיער כדי שתוכל לכוף את הראש של השיער לעיקרו, לכאורה אין בזה איסור השחתה והגאון נוב"י לא מצא תשובה מספקת לדחות סברתו [אף שגם הוא להלכה ולמעשה אוסר. ע"ש]. **אבל החתם סופר אמר שאם כך כוונתו, יש לו הוכחה שאפילו אם אין לשערות שיעור כדי לכוף ראשן לעיקרן גם כן אסור**, וממילא ההיתר של הנודע ביהודה [לגבי תספורת בחוה"מ] נפל, ככה החתם סופר סובר. ואולי לא זה הטעם שלו, אבל בכל אופן הדעה של הנודע ביהודה נחשבת דחויה.

להתגלח בחוה"מ בערב חג שני

יג. והיה חכם אחד - בעל ה"עולת שמואל" קוידר¹⁷ שכתב (ס' ע"ב) שאפילו לדעת האוסרים, אם הוא גילח בערב החג מותר לו לגלח בערב החג השני. למה? כמו שאתה אומר שלא יכנס לרגל מנוול, ככה לא יכנס לרגל השני מנוול, זה אותו דבר, ודחו גם אותו.¹⁸ צריך לדעת שרוב האחרונים חלקו על הנודע ביהודה ולא הסכימו לסברא של העולת שמואל קוידר.

חתונה אחרי ל"ג לעומר

יד. וגם לפי הנוהגים שלא להסתפר בכל ימי העומר עד חג השבועות¹⁹, אבל

15. יש כאלה שיש להם נחת רוח כשהם אומרים: "אני חולק". יש אחד שוטה שכאשר מתווכחים אתו בהלכה, עושה תנועה עם האצבע ואומר "אני חולק עליך". 'חזק וברוך!' תחלוק. מה אכפת לי.

16. פעם היה עשיר אחד שהיה מתגלח בתער כל ימי חייו. מה עשה הנודע ביהודה? כשאותו עשיר מת, הנודע ביהודה אמר: לפני הקבורה תגלחו אותו בתער. אמר לו: כמו שהיית בחיך, ככה תבוא למעלה לפני מלך מלכי המלכים. זו זיזירה. מאז התחילו אנשים להירתע מגילוח בתער.

17. קוידר או קוידר איני יודע, אנחנו הגר"באים אומרים קוידר, אבל יכול להיות שזה קוידר, כמו טוּבְנְהוּיָו וכו'.

18. בימינו, הרב פיינשטיין כתב (חא"ח ס' קס"ג) שמי שהוא רגיל לגלח בכל יום, מותר לו לגלח בחול המועד. זה עשה רעש גדול, אבל הוא כתב ככה. והיה רבי חיים דוד הלוי שגם כתב היתר כזה (ש"ת ע"ש לך רב ח"א ס' ט"ל), אבל רבי חיים דוד הלוי ספרדי, ובגלל שהוא ספרדי יורדים עליו "באף ובחצים וחומיה גדולה" כתב עליו משהו ואמר: באיזה ספר כתבת את זה? כתבת בספר "עשה לך רב" ראשי תיבות רע"ל, מי שלומד תורה שלא לשמה נהפכת לו התורה לסם המוות (וימא דף ע"ב ע"ב). למה לא תאמר ככה על הרב פיינשטיין? כי אם תאמר ככה יקרעו אותך לגודים, אז אתה מפחד מהרב פיינשטיין, אבל מי שאמר את אותם הדברים שלו, ככה אתה עושה לו?! איזה תכוונות אלה. תכוונות של רפיסות ונחיתות, חושבים שהספרדים כלבים, ומה שיאמר אשכנזי, צריכים לרעוד. אל תרעד! "יתגעש ותרעש הארץ" (תהלים י"ח, ה), אל תרעד! הוא אמר דבר יוש לו חבר (הוא הזכיר את הרב פיינשטיין), מה אתם עושים לו? מה טוב? מה התכוונת האלה?! ההלכה לא ככה? בסדר. **והרב עובדיה אומר** (חזון עובדיה יום טוב עמ' קצ"ב בהערה) **שבאמת קשה למחות ביד המקילים, וסיים שם: מ"מ ירא שמים יחוש לדברי האחרונים וישא ברכה מאת ה'.**

19. היה אחד שהיה 'חסידא קדישא' בחוץ לארץ, והוא יהודי פשוט. חותנו אמר לאבא: חתני נעשה לא רוצה להסתפר בימי העומר אפילו אחרי ל"ד. מה יש לו? אמר לו אבא: טוב, נעשה לו התרה. אבא קרא לו ואמר לו: אתה מתחרט על שלא אמרת בלי גנדר? אמר לו: מה זה להתחרט?! ככה נהגתי, ואני רוצה להמשיך לנהוג... אמר לחותנו: למה נעשה לו? הוא לא מוכן להתחרט, הוא לא מוכן לעשות התרה. ואח"כ בנו יבדל"ח - עורך דין באשדוד - כתב ספרים על הנביאים, וערך אותם יפה מאד עם המלבי"ם וכו', וביקש הסכמה. ואני יודע שאביו הזה - רחמים (רחמיץ) חזקאל (כלימו בצרפתית זה רחמים) היה זהיר בקלה כבחמורה. אז כתבתי לו את הדבר הזה בהסכמה, שהוא היה נזהר לא להסתפר עד שבועות.

וגם בחול המועד הוא בא לאבא ע"ה ושאל: האם מותר לי לעבוד בחול המועד? ואבא לא ענה לו, חזר עוד פעם ועוד פעם לא רצה לענות לו. אח"כ שאלתי את אבא: למה אתה לא עונה לו? אמר לי: זו הפרנסה שלו, ומה אני אגיד לו? שלא יעבוד ויגרש אותו המעביד? אגיד לו שמוותר? אבל זה לא מותר! מה אני אעשה לו?! לכן שתקתי וזה הכל. יש היתרים של הרב עובדיה שאומר (חזון עובדיה יום טוב עמ' קפ"ג) שאם יש חשש שיפטר אותך מעבודתו ופרנסתו תלויה בכך - מותר. אבל אבא יכול להיות שלא ראה את המקורות שהובאו בתשובת הרב עובדיה, או שהוא לא רצה לפתוח פתח להיתר,

שאלה על חזן אחד שהיה מסתפר בימי העומר כי "בעיר זו כל העם מקצה לא קבלו עליהם חומרת התגלחת בימי הספירה", האם צריך להעביר אותו או לא? [והעלה שם שאין להעבירו. ע"ש טעמו]. אבא ראה את זה, ואמר: לא שמענו דבר כזה [שלא נהגו בחומרה זו], מרן כתב (ס' תצ"ג ס"ב) שלא מסתפרים בימי העומר. מי זה החזן הזה שהוא "עושה חדשות בעל מלחמות"?! איך הוא עושה את זה?! אחרי שנים ראיתי בספר שתי ידות (בסוף אצבע ב') של רבי מנחם די לונאנו שהעתיק תשובת הרדב"ז שבימיו עוד לא נדפסה, שכתב שיש כאלה שבכלל לא עושים את המנהגים האלה. אז זה מה שכתב רבי עובדיה הדאיה שיש כאלה שלא קבלו עליהם את החומרות של הספירה¹³. זו כוונתו. הוא לא כתב מקורות, אבל הוא התכוון על התימנים, וגם בימי הרדב"ז היו כאלה שלא נהגו בזה. לכן אם אתה רואה בן אדם שהוא מתגלח בעומר (לא בחול המועד) אל תרד עליו.

תפסיק לגלח בתער ואתיר לך להתגלח בעומר

י. פעם אחת היה משהו מעיר גאבס שהייתה לו פגישה עם שר גדול מהערבים. הלך לרבי חיים חורי (רב העיר), ואמר לו: איך אני אלך אליו בלי גילוח? הוא יבזה ויחרף אותי. והוא היה מתגלח בתער. אמר לו הרב: אני אתן לך היתר, אבל בתנאי שתזיהר בדבר אחר. אמר לו: מה היתר? אמר לו: מעכשיו תמיד תגלח במספריים ולא בתער. ואם תגלח מעכשיו במספריים, אני מתיר לך להתגלח עכשיו בעומר. הוא שמח, איזו מציאה זאת, 'מציאה נפלאה', הוא גילח במספריים (כלומר במכונה), ואח"כ יהיה מותר לו להתגלח בעומר. מצד אחד, הוא הפסיד את החומרא של ימי העומר. אבל הוא הרוויח מצוה מדאורייתא, שהעובר עליה חייב משישה לאוני.

התגלח בערב החג, אם יכול להתגלח בחוה"מ

יא. ומצאנו שהנודע ביהודה עשה כמו דברי רבי חיים חורי. מה הוא עשה? בא אליו אדם מכובד ואמר לו: יש לי פגישה עם שר וגדול מאומות העולם, ואם אני אבוא אליו בחול המועד לא מגולה, הוא יגיד לי: זה החג שלכם? אתם עושים אותו תשעה באב? מה אני אעשה? אז הנודע ביהודה עשה פלפול והוכיח שאם אדם מסתפר על ידי פועל עני שאין לו מה יאכל, מותר לו להתגלח בחול המועד. איך עשה פלפול? רבנו תם אמר (הובא בטור ס' תקל"א) שאם אדם הסתפר לפני החג מותר לו להסתפר בחג. ודעת רבנו תם הזאת היא דעת יחיד, וחלקו עליו כל הראשונים. הטור (שם) מקשה עליו: אם כדבריך, למה התנא (מ"ק דף י"ג ע"ב) מנה את כל אלה שמוותר להם להסתפר בחול המועד, את מי שיצא מבית הכלא, ומי שירד מהספינה וכו', ולא אמרו שמוותר גם למי שהסתפר בערב החג? שמע מינה שגם מי שהסתפר קודם החג אסור לו להסתפר בחג. והנודע ביהודה אמר: אני אתרץ את הקושיה, ואני אמצא מזה פתרון¹⁴ לאיש הזה. מה התירוץ? הוא אמר ככה, המשנה לא מנתה זאת בין המותרים בתספורת, כי למעשה אסור לו להסתפר מחמת איסור מלאכה בחול המועד. אבל לעולם מצד דין תספורת הדבר מותר אם הוא הסתפר בערב החג. ולכן אם הוא מסתפר ע"י פועל עני שאין לו מה לאכול זה מותר, כי איסור מלאכה בחול המועד התבטל (כי מותר לפועל עני שאין לו מה לאכול לעבוד בחול המועד) והרי אין איסור מחמת הגילוח. ועל פי התירוץ שלו, הוא התיר לאותו עשיר שיש לו פגישה עם גוי מכובד שיסתפר על ידי פועל עני שאין לו מה לאכול. (ש"ת נודע ביהודה קמא חא"ח ס' י"ג).

טעמו של הנודע ביהודה שגילה החתם סופר

יב. כך דעתו של הנודע ביהודה, וחלקו עליו כל חכמי דורו. עד שהרב חיד"א (יוסף אומץ ס' ז) אומר שאפילו אדם שלא מגיע לקרסוליו של הגאון, היה

לומד תיקון סופרים, ואני זוכר את הפרשה, פרשת נח, פרשה קשה מאד. אותו הלילה סבא קרא לי ואמר לי: אתה צריך לקרא שנים מקרא ואחד תרגום כל שבת. מה זה? איזו גזירה הפלת עלי?!!! ואמר לי "ותקרא גם כן חק לישראל", ומאז קראתי חק לישראל. (עד לפני שנה, השנה אמרתי אני לא יכול לקרא חק לישראל כולו, אני אגיד קורא רק תנ"ך כמו שנהג הרב האר"י וזה מספיק. אין לי כוחות כבר). אותו בוקר כמדומני היה ליל ששי פרשת נח תשי"ד (אני חושב), לקחתי את הישכיל עבדי ושמתיו אותו על ידי, והתחלתי לקרא בתורה, וישכיל עבדי כאילו מגן עלי, יש בו קבלה וכל החסידות וגימטריאות והם מגנים עלי... ויותר מאוחר הגיע לנו ישכיל עבדי חלק חמישי וחלק ששי.

13. וגם אלה שקבלו עליהם, זה לא המנגינות, קבלו עליהם רק ריקודים ומחולות (עיי' בס' תצ"ג במג"א סק"א), אבל מנגינות ובפרט מנגינה מוקלטת, אין בזה שום דבר מעיקר הדין, רק שנהגו להחמיר. ולפעמים משתמשים בקולא הזאת כשיש צורך, למשל (כמדומני) ברדיו קול ברמה במקום צורך.

14. לא אומרים פתרון, אלא אומרים פתרון.

לע"נ מגאסי גאסי בן גזילה חדאד פיניש

נחמונו מעומק הלב מסורים לבניו ידידינו היקרים אליהו שימו, אריאל ועקב הי"ן, אחיותיהם, גיסיים וכל בני המשפחה הנכבדה. יה"ר שלא ידעו עוד צער וכאב, ובהמשך הגדלת תורה והפצתה, ינוחמו.

הרב חננאל כהן ראש המוסדות והישיבה הגדולה

מוסדות חכמת רחמים הישיבה הגדולה לבנימין אמר הישיבה לצעירים ארחות חיים מעונות היום והגנים עלון בית נאמן

צגייר עשויש²¹, שהנוסח הוא: "הרחמן הוא יבנה בית המקדש ויחזיר העבודה למקומה". ומצאנו לו סמך, בתוספות במגילה (דף כ"ט ע"ב ד"ה כל) כתוב: "הי רצון שיבנה המקדש". מה העניין של ה"הי רצון" הזה? זה כמו "הרחמן יבנה בית המקדש". ומצאנו את זה גם כן בפירוש "הדר זקנים" על התורה לבעלי התוספות (פרשת אמור ד"ה תספרו חמשים יום). ובלשם יחוד שחיבר רבי יוסף חיים לפני ספירת העומר כתוב שם: "בבקשתנו על חזרת עבודת בית המקדש למקומה", כי שם אתה לא אומר את כל הבקשה, אלא אתה אומר בקיצור "חזרת וכו'". אבל כשאתה אומר "הרחמן יחזיר העבודה למקומה", כאילו בית המקדש קיים, ורק חסר לנו עבודה. הרי בית המקדש לא קיים, **לכן צריך לומר "הרחמן הוא יבנה בית המקדש ויחזיר העבודה למקומה"**. ובספרים של הטריפולטנים כתבו "יבנה המקדש ויחזיר העבודה" ראשי תיבות שם הוי"ה.

תספורת בימי העומר

יח. להסתפר לפי הספרים מותר רק מיום ל"ד בבוקר. מי שמחמיר כדעת האר"י לא יסתפר עד שבועות, אבל מי שלא מחמיר כדעת האר"י, מיום ל"ד לעומר מסתפרים. וכל אחד צריך לעמוד במנהג שלו. אבל במידה וספרדי אחד יש לו בת שנישאה לאשכנזי, והיא נישאה בליל ל"ד, כי לאשכנזים ביום ל"ג כבר עבר האבלות של העומר, מותר לאביה לבוא לחתונה כשהוא מסופר ומגולח. למה? כדי שלא יראה בחתונת בתו עומד כמו ב"מ אָבֵל, לא כדאי לעשות את זה.

שמיעת שירים מיום ל"ג לעומר

יט. לשמוע שירים ביום ל"ד ודאי מותר לכל הדעות, אבל בליל ל"ד אפשר להקל גם לספרדים, כי אחרי שהותר לשמוע שירים ביום ל"ג, הותר²².

אכילת עוגיות מצה עשירה - "פפושדו" בפסח

כ. לפני כמה זמן אמרתי על אלה שאוכלים "פפושדו", שאף על פי שהם אוכלים, לא כדאי להביא אותם בערב פסח בשביל הסיום, מכיון שיש כאלה אוסרים אותו מזמן איסור אכילת חמץ. אז שלח לי מכתב חכם אחד שהרב עובדיה מתייר (שר"ת יב"א ח"ט תאר"ח סי' מ"ב), ואמר לי: בוא תראה את הפפושדו, הכל בסדר גמור. אבל היה ויכוח על זה באור תורה לפני עשר שנים ויותר. חכם אחד נוטה לאסור, אבל מכיון שהרב עובדיה מתייר, אז הוא עשה פלפול בדברי המשנה ברורה (סי' תס"ב סי' ג' בבאה"ל) שמוותר. הפשט לא כדבריו. אבל הרב עובדיה לומד ישר, "והלך ישר כאשר עשהו האלוקים" (ע"פ הרמב"ם סוף הלכות שמיטה), ולכן אמר (יב"א שם אות ה'): אע"פ שהמשנה ברורה לפי פירושו רוצה לאסור, אבל העיקר כדברי האור שמח (פ"ה מהלכות חמץ ומצה ה"ב). יש תוספות אחד בפסחים (כ"ח ע"ב ד"ה מחמת) שלפי האור שמח יוצא שמוותר, ולפי משנה ברורה יוצא שאסור. אבל אם תגיד לאנשים שאנחנו אוכלים פפושדו לא כדעת המשנה ברורה יסקלו אותך באבנים... כי המשנה ברורה בשבילם זה הלכה למשה מסיני²³. לא ייתכן לחלוק עליו. אבל

21. יש לו ספרים מאוד יפים, הדפוס שלהם מאד יפה. "עץ נחמד", לא די שעץ זה ראשי תיבות "צגייר עשויש", אלא גם נחמד... דפוס יפה מאד, לקח דפוס של תונס והדפיס אותו פעם שניה בצילום.

22. במיוחד ב"אלגריבה", זה בית הכנסת הכי עתיק בעולם. והוא נקרא "אלגריבה", אלגריבה בערבית זו הבודדה? מי זו הבודדה? זו האשה שבנתה את אלגריבה, היתה בודדה, ויום אחד מצאו אותה שרופה. אז עשו בית כנסת על שמה. ככה ידוע מדורי דורות, ויש לו לפחות אלפיים שנה. אבל יש אומרים שזה לא נכון, אלא את אלגריבה בנה אותה הרמב"ם כאשר עבר בדרכו דרך ג'רבא. איני יודע אם הסיפור הזה אמתי, אבל תומך בזה הרב בנימין כהן [רב מושב ברכיה], יש לו ספר "מלכי תרשיש", ובחלק ד' אומר שהרמב"ם בנה את בית הכנסת הזו.

ובאלגריבה הזאת עשו שמחה גדולה ב"ג לעומר. ובשמחה מתחילים בליל ל"ג, היו יהודים רבים שבאו מלוב לג'רבא (לוב וג'רבא קרובים מאד) ביום ל"ג לעומר. היו באים לבית כנסת אלגריבה, ועושים שם שמחה גדולה מאד.

23. פעם סיפר לי מישהו שהרב דב לנדא (הוא מבטא "טוב" - הרב דויב לגדו"...) ראש ישיבת "סלבודקה", היה נוהג בליל פסח לערוך את הסדר ומשנה ברורה בידו. כל דבר ודבר שעושה מסתכל משנה ברורה מה אמר. עוד דבר, בודק משנה ברורה מה אמר. המשנה ברורה למשל אומר (ס' תע"ה בביאור הלכה) שלא אומרים "זכר למקדש כהלל הזקן", אלא אומרים את זה במחשבה בלבד, לא בפה. **עוד שהרב עובדיה** (שיהיה בריא בגן עד...) **טרח ומצא בראשונים שאומרים "זכר למקדש"** (עיין בחזון עובדיה פסח ח"ב

מותר להתחתן מיום ל"ד והלאה. למה? ראינו את הרש"ש שאמר (נהר שלום דף כ"ז ע"א) שלא התיר לחתן להתגלח לפני שבועות. מה הפירוש? למה להתחתן מותר ולהסתפר אסור? אלא **התספורת חמורה יותר על פי הקבלה**, ואילו על פי הפשט אין בזה שום דבר²⁰, ובל"ד והלאה מותר להתחתן עד שלשת השבועות. יש מהאשכנזים שמתחננים רק ב"ג, ובל"ד חוזרים לאיסור (ע"י משנה ברורה סי' תצ"ג ס"ק ט"ו). אבל אם הותר - הותר, וכתבו הסברים למנהג שלהם. אבל לפי המקובלים - מי שנוהג כמותם - לא מסתפרים עד שבועות. וזה כל כך כבד, אלא אם כן הוא מגדל זקן, שאז זה לא ניכר, אבל מי שהוא מסתפר יום יום, חתן יבא כמו אבל? מה זה יכול להיות? לכן בג'רבא, שהאנשים הפשוטים כולם מתגלחים, דוחים את החתונות עד לאחר חג השבועות. אבל מעיקר הדין גם המקובלים שמחמירים כל ימי העומר, בחתונה הם לא מחמירים.

ספר ימים ולא ספר שבועות

טו. אם אדם ספר בספירת העומר רק ימים ולא שבועות, זו מחלוקת אחרונים. הפרי חדש (סי' תפ"ט ס"א) ורבי שלמה הלוי (א"ח סי' ה', יש לו ספר תשובות) סוברים שלא יצא ידי חובה, וצריך לחזור ולספור בברכה. ואחרונים אחרים אומרים שלא, מנין השבועות הוא לא לעיכובא, כי בימינו ענין ספירת העומר הוא מדרבנן, ו"זכר למקדש בעלמא הוא", ולכן אם אדם ספר רק ימים יצא ידי חובה.

השיב לחברו: כך וכך ימים לעומר, אם יכול לספור בברכה

טז. אבל מי ששואל את חברו, ואמר לו: כמה הלילה בעומר? ואמר לו כך וכך ימים, ולא אמר לו את השבועות. לפי מאן דאמר שלא יוצאים ידי חובה בלי שבועות אין שום בעיה, ואתה יכול לברך אח"כ. אבל לפי דעת האומרים שיוצאים ידי חובה, לכאורה יש לו בעיה. אבל למרות שאנחנו עושים כדעת מרן (סי' תפ"ט ס"ד) שאין העונה לשואל יכול לספור בברכה, אבל בצירוף זה שלא מנה את השבועות יכול לחזור ולספור בברכה. למה? כי הוא לא התכוין בכלל לספור, הוא התכוין רק לענות לחברו. וגם ספר חצי ספירה, של ימים בלבד, לכן התירו לו. בספירת העומר יש קולא ידועה, שאם יש ספק ספיקא מותר לך, יש ספק כיון שלא התכוין לא יצא ידי חובה, ויש ספק אחר, שאפילו ספר ימים, אם לא ספר שבועות לא יצא ידי חובה. לכן במקרה כזה שהצטרפו שניהם אתה יכול לברך אחר כך.

"הרחמן הוא יבנה בית המקדש ויחזיר העבודה למקומה"

יז. בנוסח הרחמן שאומרים אחרי ספירת העומר אומרים "הרחמן הוא יחזיר העבודה למקומה". אבל נמצא בסידור "עץ נחמד" שהוציא אותו רבי

ולכן לא ענה לו, לא כן, ולא לא.

20. לכן התימנים מסתפרים ומתגלחים כל העומר. אין להם כלום, זה עם בפני עצמו... פעם הרב בן ציון אבא שאול אמר שיש לנו שלשה עמים בארץ ישראל, יש את האשכנזים, הספרדים והתימנים. התימנים יש להם שיטות אחרות, הם מתגלחים בימים האלה. והרב בן ציון אבא שאול אמר (אור לציון ח"ג פרק י"ז הלכה ו' בהערה) **שגם אלה שנוהגים כדברי האר"י לא להסתפר עד שבועות, זה דווקא בשערות, אבל בזקן מותר. קשה להבין את דעתו**, אבל ככה הוא כותב.

פְּתִיל תְּזִילָת
מפגש אור היום וקבל סנסטור!
עוד אין לך תכלת?
מקבל אור היום וקבל סנסטור!
0799-1000-65

באמת לפי המשנה ברורה בכוונת תוספות יוצא שלא כדאי לאכול. (עייני בה נסי ח"ב עמ' ע"ז).

חומר ההתפחה

כא. ויש עוד מדען בשם "משה טרופ"²⁴ שאמר שהחומר שמתפחים בו את העיסה של הפפושדו, יש בו ספק, האם הוא כמו שמרים, או שבחומר הזה אין בו בעיה. אז לך תדע מי צודק, זה או זה. לכן בערב פסח לא חייבים דברים כאלה. מי שאוכל את זה - בסדר, אבל מי שלא אוכל את זה, שלא יביאו לו בערב פסח דוקא דברים מסופקים²⁵. **הדרך הטובה ביותר היא** עמ' ק), ברוך ה' שעשוי יש לנו זכר למקדש. המנהג של אבותינו זה כלום? עד שלא תמצא לו אסמכתא מהראשונים אתה לא יודע כלום!?

24. הוא כתב ספר להוכיח למדענים שכמותו של חייבים לומר שהעולם נברא, ושמו של הספר: "בריאה מוצא החיים". אי אפשר שהעולם הזה בא מאליו, זה שיגעון ממש. מי שאומר שהעולם בא מאליו, צריך לקחת אותו לבית חולים של משוגעים... אי אפשר שהעולם הנפלא שלנו בא מאליו. וראיה לדבר, שכל הכוכבים שהם מסתובבים סביב השמש כמו העולם שלנו אין בהם שום דבר, לא אור, לא מים, לא חיים, לא צמחים ולא בעלי חיים, כלום! ופתאום העולם שלנו "זכה" שקרה לו מקרה והוא נברא מאליו!?! זה 'מהבל', אתם יודעים מה זה מהבל? משוגעים. (הרב עובדיה אומר 'אהבל', ואנחנו אומרים: 'מהבול'. 'וילכו אחרי ההבל ויהבלו' (מלכים ב' י"ז, ט"ו)...). לאנשים כאלה אנחנו צריכים להביא ראיה!?

25. פעם בא אלי לפני ארבעים שנה בחור אחד שעשוי הוא דיין בבני ברק להתלונן על

שתיביא שקדים, תמרים וצימוקים ותעשה בהם סעודה, והסעודה הזאת כשרה למהדרין ויוצאים בה ידי חובת סיום של ערב פסח. ברוך ה' לעולם אמן ואמן.

מי שברך אבותינו אברהם יצחק ויעקב, הוא יברך את **אחותי אביבה בת כמסאנה** לרפואה שלמה, ואת **בתי שולמית בת אסתר** לרפואה שלמה, ואת **נכדי בנימין בן כוכבה** לרפואה שלמה. א-ל נא רפא נא להם, א-ל נא רפא נא להם, א-ל נא רפא נא להם, בתוך כל חולי עמך ישראל. יהי רצון שיזכו וישמחו ביוצאי חלציהם, ונזכה כולנו לגאולה שלמה במהרה בימינו אמן ואמן. כל אלה **שבאים לשיעור הקב"ה** יברך אותם, וגם כל אלה שאינם באים **ושומעים ב'קול ברמה'** יברך אותם, ואלה שלא באים לא כאן ולא כאן **וקוראים אח"כ בגלינות** יתברכו מפי עליון, ואלה שאינם רוצים לקרוא - שלא יקראו...

הרב עובדיה, אמרת לי: על מה התלונה? אמר לי: בחול המועד פסח באו אליו רבנים אשכנזים והגיש להם עוגיות פפושדו. מה, הוא לא יודע שהם לא אוכלים פפושדו? אבל הוא לא חייב לדעת את זה. ועוד שנית, ידוע שהאשכנזים לא אוכלים מצה עשירה. הגמרא (פסחים דף ל"ה ע"א) מתירה, אבל הם חוששים. אז הוא הביא להם אוכל, מי שאוכל - אוכל, ומי שלא אוכל - לא צריך. אדרבא, יחסוך לו... מה השטויות האלה!?! לא צריך להילחם על כל שטות, מה שלא תעשה לא תצא ידי חובה.

עצר את החיוך וענה לאביו: **"אבא! המקל מצא את ידיך, כי גם אתה לא נטלת אותי!..."** אנחנו צריכים מאד להזהר במעשים שלנו, ובמיוחד בפני הילדים.

ציור אחד שוה

היו שני אברכים שנהגו ללמוד בכל לילה משניות בחברותא, במשך חצי שעה, מהשעה אחת עשרה וחצי עד השעה שתיים עשרה. באחד הימים אחד מהם היה צריך לטוס לחו"ל, והם לא רצו להפסיד את הלימוד חברותא, ולכן למדו בטלפון חצי שעה בכל לילה. בעבר שיחות לחו"ל היו עולות הרבה, על השיחות לא היו מבצעים כמו היום, הם שילמו חמש מאות שקל! אבל בכל זאת הם היו לומדים, מתחלקים בתשלום, אבל לא היו מפסידים את הלימוד המשותף.

הילדים קלטו את זה. יום אחד, אשת אחד האברכים בקשה מהילד בן השלש לצייר לה ציור, ומה הילד צייר? רחוב חשוך, בבית יש שלחן עם ספר פתוח, ואבא יושב ליד הספר ולומד. הילד הפנים את זה - **"אבא שלי לומד תורה!"** זה משפיע מאד, ואז אדם זוכה שבנו עובד את ה' ולומד תורה לא רק כשנמצא לידו, אלא גם כשהוא לבד.

ובזה שמעתי ממו"ר ועט"ר הגאון רבי ינון חורי זצ"ל, לבאר את הפסוק: **"ולמדתם אותם את בניכם לדבר בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך"** וגו' (דברים י"א י"ט). ויש בזה קושיא, מדוע פתח בלשון רבים "את בניכם", וסיים בלשון יחיד "בשבתך בביתך ובלכתך בדרך"? היה צריך לומר "בשבתכם" ו"בלכתכם"? אלא הסביר הרב, הכתוב "בשבתך בביתך" רומז על האב, שיחנך את בניו עד שגם אם הוא בביתו וגם אם הוא מחוץ לביתו והולך לדרכו, עדיין הם לומדים בתורה ומדברים בה. הוא יכול להיות בטוח שהם שקועים בתורה באמת.

חינוך מאהבה

כמו כן, הלשון בפסוק היא לשון אמירה. דיבור והגדה אלו לשונות קשות, אבל אמירה זו לשון רכה. הפסוק בא ללמד לנו, שהחינוך צריך להיות בצורה נעימה, באהבה ובחביבה. להזהיר גדולים על הקטנים, כלומר להזהיר את הגדולים שידעו איך לחנך את הקטנים, לחנך תמיד באהבה, וכמו שאמרנו חז"ל (סוטה דף מ"ז ע"א): שמאל דוחה וימין מקרבת. וכמה פעמים אמר מרן ראש הישיבה רבנו מאיר מאזוז שליט"א, שבימינו צריך לקרב את הילד בשתי הידים, בימין ובשמאל. ואפשר גם כן לרמוז, שלצורך זה כפל בפסוק "אמור" ו"אמרת", שבשתי הידים צריך לקרב בלשון רכה.

וגם כשאדם כועס על בנו ומעניש אותו, צריך שהכל יהיה באהבה ובחביבה. שחלילה הילד לא יחשוב ולא ידמה שאביו שונא אותו ולכן מעניש אותו, או שמעניש אותו בגלל שכועס עליו, זה חינוך לא טוב! זה גורם אחר כך להרבה מתחים, וחלילה גם להרבה תקלות! צריך שהבן יבין שמה שעושים זה רק בשבילו ולטובתו.

ה' יזכה אותנו ואת כל עם ישראל, שנראה את כל יוצאי חלצינו הולכים בדרך ה' ובמסורת אבותינו, אמן כן יהי רצון.

מתוך שיחותיו ודרשותיו של מורנו ראש המוסדות הגאון הגדול רבי חננאל כהן שליט"א ראש ישיבת 'לבנימין אמר' ברכיה גדולים על הקטנים

ויאמר¹ ה' אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אלהם לנפש לא יטמא בעמיו (ויקרא כ"א, א).

שני מחנכים לילד אחד

נאמר בפרשה: "אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אליהם" וגו'. שאלו רבותינו (במות ק"ד ע"א), מדוע כתוב פעמיים "אמור" ו"אמרת"? אלא כוונת הכתוב להזהיר גדולים על הקטנים, יחד עם הגדולים לחנך גם את הילדים של הכהנים שיתרחקו מטומאת מת. ונשאלת השאלה, למה התורה כפלה האמירה דוקא בענייני טומאה וחינוך הילדים, מה מיוחד בזה?

אלא ראיתי באור נפלא של הגאון רבי זלמן סורוצקין זצ"ל בספרו "אזנים לתורה". **ילדים יש שני מחנכים, מקבלים חינוך מהבית, אבל מקבלים חינוך גם מהרחוב.** אין דבר כזה שאדם שיוצא לרחוב לא נסחף אחריו, הוא רואה, הוא שומע, זה משפיע. שם נמצאת מלחמת החינוך האמיתית, שהילדים לא ייגררו אחרי הרחוב. לכן בזה התורה מזהירה אותנו יותר, אם אתה רואה שהילד ח"ו קצת נסחף, עוד פעם תזהיר אותו, ובמיוחד בענייני טומאה, כי הטומאה משנה את המהות של האדם לרעה.

תמונה אחת

אבל האזהרה היא לא רק לגבי חינוך הילד, אלא גם לגבי האב עצמו, "להזהיר גדולים על הקטנים", שהזהר של הגדולים יהיה על הקטנים. להראות לילד דוגמה אישית, איך האב הולך לשיעורי תורה, איך הוא מכבד את התורה ואת חכמיה, התנהגות לפי קויו הישר, האמת והצדק, יחד עם מדות טובות. הדוגמה האישית משפיעה על הילדים לטוב ולרע, וכמו שאומרים - **תמונה אחת שוה אלף מילים.**

ואנחנו צריכים לשים לב שחלילה לא תהיה דוגמה אישית שלילית. רבנו יוסף חיים זצ"ל מספר, שילד אחד ניגש לאכול לחם ולא נטל ידי, וכשראה זאת אביו, כעס עליו ואמר לו: "הושט את ידך!", ולקח מקל על מנת להכות אותו. כשהניף את המקל על ידו, הזיז הילד את ידו מהיד של אביו, והמקל היכה באב בכל הכוח. האב נאנח והבן חיך. אמר האב לבן: "שתיים רעות עשית! גם הזזת את היד, וגם אתה מחיך!?!". הבן

1. נערך ע"י הרה"ג רבי יוסף חיים נחום הלוי שליט"א

אי בתמונה?

תשובה ניתן לענות בקו
בית נאמן 079-9270505
שלוחה 22.
נא לשלוח התשובות
עד יום ראשון בערב
בין הפותרים נכונה
יוגורל פרס (חובה לציין שם
ותכתוב בצורה ברורה)

גליון
308

ילדי גאלה

בית נאמן לילדים
מתוך שיעוריו של רבנו מרן ראש הישיבה שליט"א
לע"נ גאולה בת הרבנית אסתר מאוזו ע"ה

עורך: הרה"ג ר'
שמואל עידאן שליט"א

ידע חדע

א. קבלתי ספר על פרקי אבות שכתב אותו הרב יהונתן מאוזו מצפת, והוא מביא בשם הרב הראשי לתוניסיה - רבי מרדכי אמייס הלחן זצ"ל שאמר: "לפני כל ספרי המוסר - תלמד פרקי אבות". כל מי שרצה ללמוד מוסר, קדם כל שילמד פרקי אבות עם פרוש הרמב"ם או פרוש רבנו עובדיה. הרמב"ם מרחיב את המוסר, לא רק מסביר את המילים, אלא הוא גם מרחיב (קשמודר על הדבור (פרק א' משנה ט"ו) אומר כמה חלקים יש בדבור: יש מצוה, יש נאכה, יש נמאס, יש אסור, יש מותר. עושה חלקים מחדים. כל דבר ודבר בטוב טעם). זה מיוחד ללמד פרקי אבות עם הרמב"ם (או עם שאר המפרשים. אבל הרמב"ם מרחיב). יש גם את הרשב"ץ [רבנו שמעון בן צמח למשפחת דוראן]. הפרוש שלו מרוב משלושה פרושים: רש"י והרמב"ם ורבנו יונה (והדמה לי שהפרוש של רבנו עובדיה בניו על פרושו של הרשב"ץ). והרשב"ץ כותב (בהקדמה) שלא קם כמו רש"י בפירושים שפרש דבר על פגנת אומרו, והרמב"ם לא קם כמוהו [שמקובל הדברים אל השלך] וענינים של הספר ותקומה נדעת, ורבנו יונה לא קם כמוהו בעניני מוסר. (גליון 255 אות א').

ב. יש לי כמה רמזים גרונים מאד על השוואה ועל הגאולה, אבל נשאר אותם לפעם אחרת. (וע"ע בספר קובץ מאמרים ח"ב עמ' קס"א ואילך). רק אני זוכר דבר אחד שאמרתי אותו בדרום אפריקה בשנת תשנ"א, ואמרו לי "איך הגעת לזה?!", "אמרתי להם התורה אמרה "וימצאו רעות רבות וצרות ואמר בינים ההוא" (דברים ל"א, י"ז). מה זה "רעות רבות וצרות"? המלחמה העולמית הראשונה התחילה בשנת תרע"ד והסתיימה בתרע"ח, האמצע שלה זה "רעות" - תרע"ו. והמלחמה העולמית השנייה התחילה בתרצ"ט והסתיימה בתש"ה, האמצע שלה - תש"ב - "וצרות" [גמטריא תש"ב]. יותר מאה, פגנת שם (י"ז-י"ז): "והרה אפי בו ביום ההוא ויערבתים". "בינים ההוא", איה יום? לא כתוב יום לפני כן ולא כתוב פלום. "ינקם העם הזה וינה אחר אלהי נכר הארץ אשר בא שמה בקרבנו, ויעובנו, והפר את בריתי אשר קרתי אתו. והרה אפי בו ביום ההוא, ויערבתים". איה יום? לא כתוב איה יום. אבל "ההוא" עולה שבעה עשר - ביום שבעה עשר באוגוסט (תרצ"ט) - "והרה אפי" - התחילה המלחמה העולמית השנייה! (אחד בספטמבר 1939 למנינם). הנה התורה אמרה את זה פאן, רק אנוחנו לא רואים שום דבר. וכשרואים אומרים, לא, אמה מפרש לאחר מעשה. זה לא לא לאחר מעשה. (גליון 307 אות ב').

חידה

כדורים ללא מניגה

תשובה לחידה נמצאת בעלון הנוכחי.
תשובות ניתן לענות בקו בית נאמן 079-9270505 שלוחה 21
(חובה לציין שם ותכתוב בצורה ברורה).

פתרונות גיליון מברזל: מתי העל קם? עצם שקם. זה הסימן למצוות שנעשית בעמידה. הוכח: שלום יוסף חיים - אלעד
פתרון התמונה: האנון הגדול רבי בני ציון מוצפי שליט"א, הר"מ פדיה שליט"א, ולהבה"ח האנון הגדול רבי אליהו אבא שאול זצ"ל. הוכח: יוסף עמאר - אלעד

פתרונות גיליון אחרי קדושים: התיירה ועודנה נכריה. בני ירושע הבן הגדול נשאו נשים שהתניחו, אבל זה היה אסור להם, כי הן נכריות לכוונה. הוכח: אברהם חיים ניסן - בני ברק

פתרון התמונה: מורנו האנון הגדול רבי בני ציון סעודן זצ"ל הרב האשי לכוונה, ראש ישיבת תורה וירומים בפריז, ומחבר שירת מניח תשובה ועוד. הוכח: משפחת יעקובי - בני ברק

על הוכחה לעקוב אחרי הודעות הדואר. פרס שיחזור. לא ישלח שוב.

בשתי החידות, יש להקפיד לומר את התשובה והפרטים (כולל שם, כתובת וטלפון) בצורה ברורה! חידה שאינה ברורה כולה למערכת, לא תיבחר להגות.

למען חספר

אבל אתם יודעים איפה רמזו אותם? במלה "לעד", כי אדר'אנוס קיסר שהיה נבל בלעיל הוא שעשה את כל הרשעות האמת, והוא חרש את ירושלים והחליף את השם שלה ל"איליה קפיטולניה", וגם אסר על היהודים להקניס לירושלים חוץ מפעם אחת בשנה לבוא ולבנות על הפתל המערבי, אז עקשו מה אנוחנו נגיד? הרי כל התקנה של עם ישראל בצער גדול, ולכן אומרים: "אלקינו מלך העולם לעד", לומר שהקדוש ברוך הוא הוא מלך העולם לעד, ואדר'אנוס ילה. רומי תלה, איליה ועצביה ילכו, וגם הרשעים הגונים היום גם הם ילכו, וכמו שקטוב: "כל אכלו: יאכלו וכל צרו: ילכו, וכל בן זונה יאמן לבד" (יזמיה ל' ט"ז), ואתר קף "כי אעלה ארכה לך וממפותיך ארפאך נאם ה' " (שם י"ז), וככה חכמים רמזו את כל הטרגדיה הזו במלה אחת: מלך העולם "לעד", שתזכרו שהקדוש ברוך הוא הוא מלך העולם לעד, והוא נחפז את יון וספרד והיטור וגרמניה, ולא ישאיר מהם פליט ושריד (פי יש דברים בגמרא שנקטבו באפו נעלם נדי שהיום לא יעשו מהר רעש, כי אם הם ישמעו את זה יעשו לנו צרות וצרות, שברי הגמרא והגרינות נכתבו תחת מלכות רומי ופרס, ולכן הכל נקב בקמי תממת המפלישים). (גליון 11 אותיות י"ז ו"ח").

"כי אעלה ארכה לך ונסמכותיך ארפאך נאם ה' "

בברכה הרביעית של ברפת המיוון, אומרים: "ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם לעד האל אבינו מלכנו אדירנו", והמלה "לעד" פתובה בכמה סדורים. ומה זה "לעד"? הרי לפרש "לעד- האל אבינו" לא יכול להיות, אלא "אלקינו מלך העולם- לעד" (וככה צריך להפסיק), ואם פו למה בכל הברכות אומרים "מלך העולם" בלבד ולא אומרים "לעד"? רבותינו אומרים (ברכות מ"ח ע"ב) שהברכה הזאת נתקנה בגלל הרגוי ביתר, מה זה "הרגוי ביתר"? במלחמת בר כוכבא נהרגו בעוונות מאות ואלפים יהודים (הגמרא גיטין נ"ו ע"ב) אומרת שנהרגו ארבע מאות רבוא (ארבע מיליון). ורבנו יוסף חיים (שו"ת רב פעלים ח"ב חא"ח סי' א') אומר שהגמרא מדברת על פי האיתות, כלומר כל אחד מהאנשים האלה היה שיה עשה מהגויס, ולכן ארבע מאות אף נעשו ארבע מיליון, אבל למעשה היו פחות). אז על זה תקנו "הטוב והמטיב לכל", מה זה הטוב והמטיב? שאתרי שבע שנים בקרו אותם, "הטוב" שלא החריו ו"המטיב" שנתנו לקבוצה, ככה אומרת הגמרא בברכות (שם), אבל אף יתכן שבמקום להגיד תפלה לקדוש ברוך הוא (כמו: "עד מה ה' תאמר לצחצח"), פתבו ברכה "הטוב והמטיב", ולא רמזו אף מלה אחת על הרגוי ביתר.

הלכה נאמנה

א. נחלקו הפוסקים האם מצוות צריכות פגנה או לא צריכות פגנה (ראה שלחן ערוך סימן ס' סעיף ד'), ויעדת האומרים שאין מצוות צריכות פגנה, אם שמעתי משלוח צביו או מאדם אחר את הברכה על הספירה של העלמה, אמה יוצא ידי חובה. לכן הרב זצ"ל אומר (חזון עובדיה - י"ז עמ' ר"ג) שטוב שאיד בתחלת ימי הספירה: "אני מכונן שפכל לילה מהלילות בשנה זו, לא אצא ידי חובת הברכה והספירה מאדם אחר, לא משלוח צביו ולא מאף אדם", ועל זה העירותי בפליון שאפשר גם בלי זה, כי אם הוא יאמר "ברוך הוא וברוך שמו" זה סימן שהוא לא מכונן לצאת ידי חובה, כי "ברוך הוא וברוך שמו" זה הפסק. ב. יש פאלה שעונים "ברוך הוא וברוך שמו" אפילו בדבר שהם צריכים אותו (שהם יוצאים ידי חובה בברכה זו), לקמשל בעל הבית אומר "ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ", והם עונים [ששמעתי שם הנה"ה] "ברוך הוא וברוך שמו", ככה נהגו גם בתנאים וגם בגריבא וגם במקומות אחרים. אבל לכתחלה לא עונים "ברוך הוא וברוך שמו" [בברכה שיוצא בה ידי חובה], ככה כתב הצ"ח פדושים שלו (דרוש ל"ו לשבת הגדול אות ה'), ככה קתב הרב דבר שמואל (סוף סי' רצ"ה), ככה מרן החיד"א הספיק (ברכי יוסף סי' ר"ג סג"ג), וככה כתב גם בשו"ת שואל ונשאל של מרן רבי כלפון זצ"ל (ח"א אותיות ו' - ח').

בית נאמן

עֲנֵנו אֶלְקָא דְּמַאִיר עֲנֵנו

התיקון נפטרים

שתיקן המקובל האלוקי רבי יהודה פתאיה זצ"ל

וזתיקון כרת

התיקונים יערכו במוצאי הילולת התנא האלוקי
רבי מאיר בעל הנס זיע"א
במוצאי שבת קודש ט"ו אייר

הוצאת עין הרע ע"פ מרן החיד"א
עלות כל שם 120 ₪ {לחיים טובים וארוכים}
שם נוסף 72 ₪ {גימט' חס"ד}

למסירת שמות חייגו או שלחו הודעה עכשיו:

08-6727523

רב קווי | או בעמדות נדרים פלוס

"והבית הזה הרב"

מרתן מבקש בזמנו נרתמים.

ביום ל"ג לעומר בזמן הלימוד המסוגל לישועות

בספר הילולא דדשב"י

יעתיד מרתן רבינו שליט"א

על השותפים בבניית בית מדרשו

אמה על אמה

220 ש"ח

למשך 12 חודשים

לשותפות:

*2882

058-6-540-550

bit

058-643-57-37

מוסדות 'אור המאיר' אלעד
מתכבדים להזמין את הציבור הקדוש למעמד

הַנְּחִת אָבֵן הַפְּנֵה

לבנין המוסדות

והילולת רבי חיים חורי זיע"א

במעמד מרנן ורבנן גדולי הדור

מנן הראשון לציון ורבה הראשי של ירושלים
רבנן **שלמה משה עמאר** שליט"א

מנן ראש הישיבה
רבנן **מאיר מאזוז** שליט"א

ראש המסדרות חתנא דבי נשיאה הגאון הגדול
הרב **ליאור כהן** שליט"א

ובהשתתפות רבנים, דיינים ואישי ציבור

שתתקיים אי"ה ביום שני כ"ד אייר (15/05/2023) למנינים
באולמי אווניו, רחוב השרון 1 קרית שדה התעופה בשעה 19:30
סעודה מפוארת לכבודה של תורה

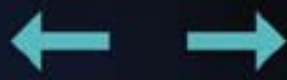
תומצרת מורחית מורחבת בניצוח הפייטן עמנואל ואודה ה"ו

ההגולה הנדולה בסוף הערב על
חבילת כבוד התורה תפליון, מזוזה, ומגילת אסתר
בחתמת מנן ראש הישיבה שליט"א

בכנסף **26,000** ₪ מזומן

לרכישת כרטיסים: 03-80-300-80

שיתוף פעולה נדיר מסוגו מעניק ישועה לכל דורש "תורה וגדולה במקום אחד"

מוצאי ל"ג בעומר - הס דממה שקט מלכותי מכה שרשיו ביקום, נעה שכנו הדי השירה, ודענו גזירי גזעי ההדלקות, גם עמדו מלכת הוגי הממלכת (סיומי הזוהר) דומה שהעולם מחסיר פעימה, מי יעלה לנו השמימה את השירה והברכה, הניגונים והשמחה ואין ספור סיומי הזוהר של עמ"י שהיו במשך כל היממה.

והנה זה בא! מוצאי ל"ג בעומר, נחצות הלילה בפקיעין שבגליל ירדו הרבנים שליט"א לקודש פנימה,

לפני ולפנים למערה הקדושה והטהורה של רשב"י ובנו זיע"א. שם יערכו את סיום הזוהר הקדוש האחרון למען כלל עם ישראל

שם יעלו למעונכם את התפילות הברכות וכל המשאלות

שם במערה יטיבו את הנרות וידליקו נר שמן זית זך

לע"נ התנא האלוקי זיע"א.

התורמים יקבלו בקבוקון שמן זית סהוד מההדלקה מעורב בשמן זית קדוש שדולק בדביצה מעל 60 שנה לע"נ מרן הסבא קדישא רבי רחמים חי חייחה הסגן זצוק"ל.

ביציאתו מהמערה רשב"י הקדוש החיה מתים עם עינו הסובה בתוכני המערה תיערך הוצאת עין הרע לכלל התורמים

להעברת שמות לברכה ולתיקון הגדול
08-6727523
 או בהודעה רב קווי | מטעה 24 שעות או בעמדות נדרים פלוס

עלות כמניין נר 250 ₪ < כל שם נוסף 72 כמניין חס"ד, ניתן להעביר עד 4 שמות ! ניתן מכספי מעשרות ובחשלומים.